

EUROPEISKA
KOMMISSIONEN

Strasbourg den 5.4.2022
COM(2022) 156 final

ANNEXES 1 to 3

BILAGOR

till

Förslag till EUROPAPARLAMENTETS OCH RÅDETS DIREKTIV

**om ändring av
Europaparlamentets och rådets direktiv 2010/75/EU av den 24 november 2010 om
industriutsläpp (samordnade åtgärder för att förebygga och begränsa föroreningar) och
rådets direktiv 1999/31/EG av den 26 april 1999 om deponering av avfall**

{SEC(2022) 169 final} - {SWD(2022) 110 final} - {SWD(2022) 111 final} -
{SWD(2022) 112 final}

BILAGA I

Bilaga I till direktiv 2010/75/EU ska ändras på följande sätt:

a) Punkt 1.4 ska ersättas med följande:

”Förgasning, förvätskning eller pyrolys av

- a) kol,
- b) andra bränslen i anläggningar med en sammanlagd installerad tillförd effekt på minst 20 MW.”

b) Punkt 2.3 ska ersättas med följande:

”2.3 Behandling av järnbaserade metaller

- a) genom varmvalsning, med en kapacitet som överstiger 20 ton råstål per timme,
- aa) genom kallvalsning, med en kapacitet som överstiger 10 ton råstål per timme,
- ab) genom tråddragning, med en kapacitet som överstiger 2 ton råstål per timme,
- b) genom hammarsmide, om slagenergin per hammare överstiger 20 kJ,
- ba) genom smide med smidespress, om tryckkraften per smidespress överstiger 10 meganewton (MN),
- c) genom anbringande av skyddsbeläggningar av smält metall med en inmatning som överstiger 2 ton råstål per timme.”

c) Följande punkt ska införas som punkt 2.7:

”2.7 Tillverkning av litiumjonbatterier (inklusive montering av battericeller och batteripaket) med en produktionskapacitet på 3,5 GWh eller mer per år.”

d) Punkt 3.5 ska ersättas med följande:

”3.5 Tillverkning av keramiska produkter genom bränning, i synnerhet takpannor, tegel, eldfast sten, kakel, stengods eller porslin med

- a) en produktionskapacitet som överstiger 75 ton per dygn, eller
- b) en ugnskapacitet som överstiger 4 m³ och en satsningstäthet på mer än 300 kg per m³.”

e) Följande punkt ska införas som punkt 3.6:

”3.6 Utvinning och behandling (t.ex. finfördelning, storlekskontroll, anrikning och uppgradering) av följande mineraler som inte är energimineraler:

- a) Industrimineraler, inbegripet baryt, bentonit, kiselgur, fältspat, flusspat, grafit, gips, kaolin, magnesit, perlit, kaliumkarbonat, salt, svavel och talk.
- b) Metallmalmer, inbegripet bauxit, krom, kobolt, koppar, guld, järn, bly, litium, mangan, nickel, palladium, platina, tenn, volfram och zink.”

g) Punkt 5.3 ska ersättas med följande:

”5.3 a) Bortskaffande av icke-farligt avfall med en kapacitet som överstiger 50 ton per dygn genom en eller flera av följande verksamheter och med undantag för verksamheter som omfattas av rådets direktiv 91/271/EEG*:

- i) Biologisk behandling (t.ex. anaerob nedbrytning).
- ii) Fysikalisk-kemisk behandling.
- iii) Förbehandling av avfall för förbränning eller samförbränning.
- iv) Behandling av slagg och aska.
- v) Behandling i anläggningar för fragmentering av metallavfall, inbegripet avfall som utgörs av eller innehåller elektriska eller elektroniska produkter (WEEE) samt uttjänta fordon och därtill hörande komponenter.

b) Återvinning, eller en kombination av återvinning och bortskaffande, av icke-farligt avfall med en kapacitet som överstiger 75 ton per dygn genom en eller flera av följande verksamheter, och med undantag för verksamheter som omfattas av direktiv 91/271/EEG:

- i) Biologisk behandling (t.ex. anaerob nedbrytning).
- ii) Förbehandling av avfall för förbränning eller samförbränning.
- iii) Behandling av slagg och aska.
- iv) Behandling i anläggningar för fragmentering av metallavfall, inbegripet avfall som utgörs av eller innehåller elektriska eller elektroniska produkter (WEEE) samt uttjänta fordon och därtill hörande komponenter.

När den enda avfallshanteringsverksamhet som bedrivs är anaerob biologisk nedbrytning, ska tröskelvärdet för kapacitet för denna verksamhet vara 100 ton per dygn.

* Rådets direktiv 91/271/EEG av den 21 maj 1991 om rening av avloppsvatten från tätbebyggelse (EGT L 135, 30.5.1991, s. 40).”

h) Punkt 6.2 ska ersättas med följande:

”6.2 Förbehandling (tvättning, blekning och mercerisering), färgning eller slutbehandling av textilfibrer eller textilier där behandlingskapaciteten överstiger 10 ton per dygn.”

i) Punkt 6.5 ska ersättas med följande:

”6.5 Bortskaffande eller återvinning av djurkroppar eller animaliska biprodukter där behandlingskapaciteten överstiger 10 ton per dygn.”

j) Punkt 6.6 ska utgå.

BILAGA II

”BILAGA Ia

Verksamheter som avses i artikel 70a

1. Uppfödning av nötkreatur, svin och fjäderfä i anläggningar med 150 eller flera djurenheter.
2. Uppfödning av alla blandningar av följande djur: nötkreatur, svin, fjäderfä, i anläggningar med 150 eller flera djurenheter.

Den ungefärliga motsvarigheten i djurenheter baseras på de omräkningsfaktorer som fastställs i bilaga II till kommissionens genomförandeförordning (EU) nr 808/2014*.

* Kommissionens genomförandeförordning (EU) nr 808/2014 av den 17 juli 2014 om regler för tillämpningen av Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1305/2013 om stöd för landsbygdsutveckling från Europeiska jordbruksfonden för landsbygdsutveckling (EUT L 227, 31.7.2014, s. 18).

BILAGA III

”BILAGA II

Principer som ska följas när ett undantag enligt artikel 15.4 beviljas

Undantag som beviljas enligt artikel 15.4 ska följa följande principer:

1. Kostnader

- 1.1. De kostnader som avses i artikel 15.4 ska vara kostnaderna för att inte överskrida de utsläppsnivåer eller miljöprestandanivåer som motsvarar bästa tillgängliga teknik (BAT, *Best Available Technique*), och omfattar både kapitalkostnader och driftskostnader. Indirekta sociala eller ekonomiska kostnader får inte inkluderas.
- 1.2. Utvärderingen av kostnaderna ska vara kvantitativ och stödjas av en kvalitativ bedömning.
- 1.3. De kostnader som beaktas vid utvärderingen ska
 - a) utgöra nettokostnaderna, efter avdrag för eventuella ekonomiska fördelar av att tillämpa bästa tillgängliga teknik,
 - b) inkludera kostnaderna för att få det kapital som krävs för att finansiera bästa tillgängliga teknik,
 - c) beräknas med hjälp av en diskonteringsränta för att ta hänsyn till skillnader i monetärt värde över tid.
- 1.4. I ansökan om undantag ska källan till kostnaderna och de metoder som använts för att beräkna dem tydligt anges, inklusive den diskonteringsränta som nämns i punkt 1.3 c och uppskattningen av osäkerheter i samband med kostnadsutvärderingen.
- 1.5. De kostnader som verksamhetsutövaren utvärderar ska bedömas av den behöriga myndigheten på grundval av information från andra källor, t.ex. teknikleverantörer, expertutlåtanden eller uppgifter från andra anläggningar där bästa tillgängliga teknik nyligen installerats.

2. Miljövinster

- 2.1. De miljövinster som avses i artikel 15.4 ska vara miljövinsterna av att inte överskrida de utsläppsnivåer eller miljöprestandanivåer som motsvarar bästa tillgängliga teknik.
- 2.2. Utvärderingen av miljövinsterna ska vara kvantitativ (i monetära termer) och stödjas av en kvalitativ bedömning. Fastställda kostnader för skador som orsakas av föroreningar ska användas om sådana finns tillgängliga.

- 2.3. Vid utvärderingen av miljövinster ska hänsyn tas till en diskonteringsränta som tillämpas på eventuella ekonomiska fördelar och som tar hänsyn till skillnader i värden för samhället över tid.
- 2.4. I ansökan om undantag ska källan till informationen om miljövinster och de metoder som använts för att beräkna miljövinster tydligt anges, inklusive den diskonteringsränta som nämns i punkt 1.3 c och uppskattningen av osäkerheter i samband med utvärderingen av miljövinster.
- 2.5. De miljövinster som verksamhetsutövaren utvärderar ska bedömas av den behöriga myndigheten på grundval av expertutlåtanden eller uppgifter från andra anläggningar där bästa tillgängliga teknik nyligen installerats.

3. Oproportionerliga kostnader i förhållande till miljövinster

- 3.1. För att fastställa om kostnaderna för att inte överskrida de utsläppsnivåer eller miljöprestandanivåer som motsvarar bästa tillgängliga teknik är oproportionerliga ska de jämföras med fördelarna med att inte överskrida dessa.
- 3.2. Jämförelsemekanismen ska omfatta
 - a) en metod för att hantera osäkerheter i utvärderingen av kostnader och miljövinster,
 - b) en specifikation av den marginal med vilken kostnaderna bör överstiga miljövinster.”